

SKYREALMS of Jorune

- Tempelmysteriet -

Scen 18

"Fido, min vän. Välkommen tillbaka!" utropar Sar och vänder sig om till den skadade Fido som försöker sätta sig upp. Han gnyr ömkligt när han ser sin hand och börjar sedan böja sig ner efter sina saker under britsen.

"Vi ska göra allt för att få dig i skick igen. Du kan lita på oss. Din uppoffring gjorde.... Vad letar du efter Fido?"

"Sabeln min. Så jag kan skära tasken av det svinet som gjorde detta. Task för hand. Heter så eller?"

Sar vänder sig till de andra igen.

"Vi tar risken med Cajin, vi behöver alla i gott skick. Dessutom vill jag inte att Fido springer runt med sin näst, näst kära kroppsdel i skadat skick."

"Oui! Jag hållér med." Säger Philip medan han letar runt i sina fickor efter något att mumsa på. "Går det att flyttá de skadadé?" Frågar han sedan laysisen. "Vi måste uppsöká muadrán, för att skyndá på helandét." Till de andra tillägger han: "Vi behovér ju inte berättá vem vi är och vart vi ska."

"Dessutom tycker jag att vi måste lämna stan så fort som möjligt." Detta är ingen lämplig miljö för oss, här finns mycket trubbel. Vi måste nog smyga ut ur stan. Det bästa hade varit om Hykon inte fått reda på att vi gett oss av förrän vi kommit en bra bit på vägen. Kanske vi kan buda motgiftet till kräket."

"Oui. Moi vill komma ut ur stadén så snabbt som möjligt. Dét är för farligt att stanna här. När vi skall lämna staden, tycker jag att vi inte berättar att vi ska göra det för våra boccordvakter, så de inte hinner planera ett bakhåll.

"Hykon förtjänar egentligen inte att inte få något motgift." säger Sar surt. "Men vår heder tvingar oss att uppfylla vårt löfte till honom. Jag är övertygad om att vi inte har sett det sista av Hykon och hans mannar."

Philip svarar inte, utan gnuggar sig bara fundersamt på sina dubbelhakor. "Hmm... jag tror jag har en bon idé" Mer än så vill han inte avslöja. Hjältarna flyttar därför mödosamt Ezekiel och Fido till två bårar och bär iväg dem till cajins bostad. Väl där träffar de cajins lärjunge som tar emot dem. Den gamla cajin lyssnar på hur deras kamrater blev skadade med kritisk min. Hennes gamla rynkiga ansikte visa ingen som helst medömkan när hon nämner sitt pris för att läka Fidos, Fighetts och Ezekiels skador.

”30 khodranska gemlinks vill jag ha. Detta är inte förhandlingsbart.”

De hjältar som förstår fransei flämtar högt.

”Om ni inte vill betala detta priset kanske ni föredrar att jag vänder mig till prästinnorna. De kan säkert hjälpa er med sina läkekunskaper. Hon tittat slugt på dem och tillägger. ”Det vore min plikt som laysis att göra allt för att hjälpa människor i nöd.”

”Hrmmm... naturligtvis betalar vi ert rimliga pris copra caji.” Säger Sar snabbt. Han fiskar upp pengarna och räcker dem till hennes lärjunge medan helandet börjar. Cajins händer börjar glöda grönt medan hon väver isho i luften framför dem. När hennes grönsprakande händer vandrar över hjältarnas skador kan de andra med blotta ögat se hur blödnigen slutar. När hon kommer till Ezekiel flämtar hon till.

”Vid Jordmodern! Denna mannen kan jag inte hela. Jordmodern har reserverat honom som sin. Hennes beskydd håller mig borta.”

”Va? Vad säger häxan!” frågar Ezekiel surt menar han grinar smärtsamt.

”Vad menar du? Hjälper inte dyshorna du väver hans sår?” frågar Philip.

”Nej, hans copra är inte en del av Jordmodern Andedräkt (sho-sen). Det finns inget jag kan göra mer än att ge honom ordentligt med arrigish. Ni borde tala med prästinnorna. De vet mer om detta.”

”Nej. Jag trodde att vi hade rätt ut det problemet.” Säger Sar.

”Va fan snackar ni om! Ut med det. Hur länge har jag kvar. Sluta snacka det jävla bögspråket annars skall jag slå en knut på era tarmar.”

”Jag menar detta. Det vet verkligen mer om detta än jag.”

”OK, Kanske pratar vi med dem efteråt.” Svarar Philip slutligen.

Hjältarna ger sig sedan iväg. De spenderar nästa dag i Kerteyga också för att ge Ezekiel en chans att läka ordentligt. Philip ger sig då och då ut för att skaffa dem saker eller tala med kamrater. Han är hemlighetsfull och Sir Cory tjuvar då han inte gillar att inte ha kommandot. Väntandet går alla på nerverna och Grwollf och Sar går vakt utanför inclepen. Som främlingar sticker de ut rejält bland manjereboccorderna. Rissa vårdar sina sår och vakar i tysthet. Efter att de andra sett vad han är kapabel till blir de allt mer osäkra på hans verkliga potential.

Slutligen den kvällen gör de sig klara att ge sig av. Boccordvakterna som följt med dem verkar annorlunda. Mer frånvarande och lyssnande till Philip. Det hela verkar underligt. När de ger sig ut på Kerteyga mörka gator säger Philip:

”Ta oss till Hykon.”

”Va? Menar du allvar?” säger Sir Cory. Vad skall vi göra där? Vi kan inte ge honom motgiftet nu. Hans mannar kommer att döda oss.”

”Jag vét vad jag gör.” Säger Philip bara.

”Nehej du. Det vet du sannerligen inte din uppblåsta, smällf....”

”Jag litar på honom.” Avbryter Sar och de andra nickar också.

”Tusan bövlar! Myteri och ordervägran i leden.” Muttrar Sir Cory och drar sig surt tillbaka.

Hjältarna följer sedan boccordvakterna till ett stort stenhus i hamnen. Ovanpå en stimmig illidge har Hykon sitt högkvarter. Hans besättning av bistra, illaluktande boccorder står vakt på olika ställen eller super upp sin löning nedanför. De släpper in Philip, Rissa och Sar till den sängliggande Hykon, men inte förrän Philip insisterat på att få ett krus rusper. Hykon ligger blek och livlös i den stora sängen men hans ögon är fästa på dem. Hatet lyser i hans ögon. Hans största och elakaste mannar står runt honom i väntan på vad hjältarna skall säga.

”*Jag har ett erbjudande till dig Hykon.*” Säger Philip medan han bälgar i sig sin rusper så att det rinner nerför hans hakor och bröst. Han lutar sig fram till Hykons säng med sitt droppande bröst och sitt stora pärlhalsband hängande under Hykons näsa. Hykons mannar greppar sina vapen hårdare.

”*Vi tänker ge dig motgiftet. Redan ikväll. Vi vill att dina mannar sluta hänga efter oss och sadla thombos åt oss utanför staden, vid galgbacken. Du och dina mannar kommer inte att förfölja oss eller hindra oss på vår väg. Detta kräver vi i gengäld mot att du får motgiftet och se dess effekt redan ikväll. Du kommer inte att förfölja oss. Blinka två gånger om du går med på detta.*”

Hykon stirrar ett tag på Philip, sedan blinkar han sakta två gånger. Philip nickar nöjt och lämnar sängen. När Rissa sakta lämnar över motgiftet nickar han förstående till Philip. Sar däremot viskar vasst: ”Vad gör du? Han kommer aldrig att hålla sitt ord.”

”Litá på mig.” Är allt Philip viskar till svar. Sir Cory stönar och tar sig för pannan.

Philip ger Hykon motgiftet och inom en halvtimme börjar han kunna röra på huvudet och nacken. När han återigen kan tala så nickar han mot dörren.

”*Ge er iväg. Jag skall inte attackera, förfölja eller hindra er på er väg. Mina mannar kommer att möta er utanför staden med thombos.*” Säger han lamt. Hans ögon verkar trötta och frånvarande.

Philip nickar och ger sig sedan av mot dörren. Han stannar och vänder sig om. ”*Hykon. Du står i skuld till mig för ditt usla liv. En dag kommer jag att kräva min skuld.*”

Så fort som möjligt ger sig sedan hjältarna av. De chansar dock inte på att möta Hykons mannar utanför staden. Philip förklarar att han kanske lyckades bryta Hykons vilja, men hans mannar kanske förstod det. Det vore onödigt att riskera det. Dessutom kan de ta sig fram mer osedda utan thombos. Sagt och gjort så vandrar hjältarna iväg. De får dock vandra sakt och ofta stanna för att se om Ezekiels skador. Fighetto verkar ha läkt bra efter laysisens och cajins behandling. Vandrigen får honom dock att hosta våldsamt och hans tjänstepåg får ibland stötta honom eller koka upp diverse dekokter åt honom. Det tar hjältarna nästan två hela dagar att nå fram till åskklipporna. Under denna tiden har de flera gånger förbannat sitt val att åka till Kerteyga. Väl framme tillbringar de många timmar att vandra bland klipporna för att leta

efter Sorbiccas eller jaspernas skepp. Inte förrän den eftermiddagen hittar de dem båda. Båda har ankrat upp i en liten håla djupt inne bland klipporna. Hur det kommit över den kokande grytan med upprört och uppiskat vatten mellan dem och sjön är ett under. Inte heller verkar de uppskatta varandras närvaro. Besättningarna verkar vara upptagna med att konstant bevaka varandra. Sorbicca eller Varagos ser hjältarna dock inte till. Utan tvekan har de båda grupperna redan gett sig av inåt landet, sökande efter templet. Från några av de högsta klipporna kan hjältarna se de höga kullarna i öster som är prydda med små fort. Bortom dem reser sig Pagrabergen med sina snöklädda toppar. Någonstans där finns dalen med det mystiska templet.

Vad gör hjältarna?

DEADLINE måndag morgon den 15 October.

STATUS			
<u>Namn</u>	<u>Hit Points</u>	<u>Penalty</u>	<u>Isho</u>
David "Sir Cory" Corolia III	34	0	2
Philip "The Dreglamon" Montneuf	49	0	18
Fidolfian "Store Fido" de la Frolic	28	0	7
Sar "Director" Huston	57	0	6
Ezekiel "Scragger" Ferris	40 22	-20	5
Fighetto "Fig" de Filipo	39 30	0	5
Grrwollf "Flea Bag" Yasman	47	0	3
Rissa Willham Arcat	39 37	0	2